

ANGYALFÖLDI ÖRÖMHÍR

A Budapest-Angyalföldi
Evangelikus Egyházközség
böjti-húsvéti körlevele
2025. április

Áldott jelen

Áldalak téged, mert csodálatosan megalkottál...

(Zsolt 139,14)

Az emberi élet értékes, Isten ragaszkodik minden ember életéhez. Az emberiség története során ezt az állítást sokan megkérdőjelezték. Nyilván lehet arról vitatkozni, hogy a szavaival és a cselekedeteivel ki él emberhez méltó életet és ki él vissza a lehetőségeivel. A Zsoltárok könyvében sok emberi mélység és magasság megjelenik, amikor emberek a saját vagy mások bűnei miatt szenvednek vagy éppen megszabadulnak nehéz helyzetekből. A legnagyobb felismerés az, amikor az ember rádöbben, hogy kinek köszönheti végső soron az életét és kinek a kezében van a legjobb helyen az élete.

Az idézett 14. zsoltárvers előtt olvassuk közvetlenül az élet kezdetéről: *Te takargattál engem anyám méhében.* A héber kifejezés úgy szól, hogy te „szóttél-fontál” anyám méhében. A magyar nyelvünk szépen igazodik ehhez a gondolathoz, amikor testünk „szövedteiről” szól. Biztosan vannak az olvasók között, akik szoktak kézimunkázni. Én régebben hímezttem, de mostanában inkább horgolni szeretek. Akik hónapról hónapra részt vesznek a családi istentiszteleteinken, láthatják is ennek az eredményeit. Ebben a hobbiiban odafigyelve egyedül, különlegesen lehet alkotni.

Isten azonban nemcsak megalkotott minket egyszer egészen különlegesnek, hanem azóta is gondja van ránk. Hiszen mi nem tárgyak vagyunk. Hanem pótolhatatlan teremtményei, akikkel itt a földön és az örökkévalóságban is közösségben szeretne lenni. És éppen ezért válogatás nélkül mindenki számára elkészítette a megváltást, az életben való kiteljesedés lehetőségét is, és ezek mellett szabadságot is adott, hogyan élünk ezzel.

*„Már a puszta létezésünk,
az értelmes életünk
áldásra kellene, hogy
indítson bennünket.”*

Mindezekért mondhatjuk már újszövetségi szemmel, hogy *Áldalak téged, mert csodálatosan megalkottál.* Már a puszta létezésünk, az értelmes életünk áldásra kellene, hogy indítson bennünket. Isten figyelmét nem kerüli el semmi. Mi áldjuk-e Istent mindeztért? Sokkal inkább azt szoktuk meg, hogy Ő áld bennünket. Hiszen kapni, megerősödni nagyon jó. Az Ószövetségben az áldás apáról fiúra szállt, az elsőszülött kapta a legfajsúlyosabbat. De milyen lehet a mi életünkben a szerepe az Isten felé mondott áldásnak? Teológiai szaknyelven a doxológia („*áldott legyen az Isten!*”) a hithű zsidók körében része a mindennapi imának. Jézus tanítványai „áldották = dicsőítették” az Istent, és ugyanígy áldotta a nép Jézust is, amikor elismerte nagyságát. Jézus virágvasárnapi bevonulásakor olvassuk: *Az előtte haladó és az őt követő sokaság pedig ezt kiáltotta: Hozsánna Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban!* (Mt 21,9) A nagyheti események részben nem az emberek tervei szerint alakultak, így aztán az áldáskívánság elmaradt Jézus körül. Viszont feltámadása nem remélt, megmagyarázhatatlan hír és tapasztalás volt sokak számára, így a reakciókat sem lehetett előre megtervezni. Mégis mindaz, ami az első keresztyén húsvétot megelőzte, és ami akkor történt, áldások forrásává vált és válik azóta is sokak számára. Húsvét ünnepe ma is hatással kell(ene), hogy legyen ránk. A jelenünkre. Hiszen a készülést és az ünnepet itt és most éljük meg. Az emlékek szépek, de a jelenünket az határozza meg, ami reménységet ad, ami feltölt, amiért hálát tudunk adni őszintén.

Keresztyén emberként a mindennapi életünk része Isten és Jézus áldása? A Zsoltáros szavai tükröt tartanak elénk, legyen ez az emlékeztetés áldások forrása, amely segít végiggondolni életünk és megváltásunk ajándékait! A hálaadás és áldás gondolatban születik meg a szívben, aztán szó és cselekedet válik belőle, és megújítja az ünnepünket.

Grendorf-B. Melinda áhítata részben elhangzott március 10-én a Pozsonyi Úti Református Egyházközségben az ökumenikus világimánapi alkalmon.

Az evangéliumhoz hangolva

Grendorf-Balogh Melinda és Grendorf Péter a házasságról

Interjú az Evangélikus Élet 2025. évi március 2–9-ei lapszámából

A házasság és az elköteleződés évében indított új sorozatunkban lelkész házaspárokat kérdezzünk házasságról, családról és szolgálatról. Grendorf-Balogh Melinda és Grendorf Péter lelkészekkel arról is beszélgettünk, hogy miként válhat két ember olyan hangszerré, amelyet nem magukhoz, nem is egymáshoz, hanem Istenhez hangolnak.

– Hogyan formálta a kapcsolatukat, hogy mindketten lelkészként szolgálnak?

Grendorf-Balogh Melinda: A teológián ismerkedtünk meg, és hatodévesként, 2008-ban kötöttünk házasságot. Az első évünk különösen kihívásokkal teli volt, hiszen egyszerre „tanultuk” a házasságot, és készültünk a lelkési szolgálatra. Én a budapesti Deák téren végeztem a gyakorlatomat, Péter pedig Hévízgyörkön. Később különböző szolgálati területeken dolgoztunk, de már hetedik éve szolgálunk én is hivatalosan Angyalföldön. Péter és én különböző erősségekkel rendelkezünk. Én főként a gyermek- és női munkákban találtam meg a helyem, például a gyermek-bibliaóra, a baba-mama kör és az asszonykör szervezésében. Péter viszont inkább a döntéshozói, stratégiai és szervezési feladatokban jártas, legyen szó pályázatokról vagy nagyobb gyülekezeti projektek irányításáról.

Grendorf Péter: Az emberek sokszor azt képzelik, hogy házaspárként mindig együtt dolgozunk, de a valóságban ritkán vagyunk együtt szolgálat közben, mert mindenkinek megvan a saját feladata. A közös alkalmaink főleg a családi istentiszteletek és a jegyesoktatások, ahol néha együtt, néha külön vezetjük a beszélgetéseket, mert így kiegészítve egymást más-más szempontokat tudunk megvilágítani. Melinda szolgálata által is látom, a női lelkésség a fokozott empátia által nagy érték, amit a gyülekezet nagyon szeret.

– Három gyermeket nevelnek. Hol húzódik az a határ, amely az egészséges egyensúlyt biztosítja a szolgálat és a családi élet között?

G. P.: Szóljon, ha valaki ezt lelkészként megtalálta! Nincs meghatározott munkaidőnk, ráadásul a munkahelyünk az otthonunkban van. A hétvégi és esti alkalmak miatt gyakran érezzük, hogy hol itt, hol ott vannak hiányosságaink. A nyári időszak az, amikor különösen is igyekszünk a családra és egymásra koncentrálni. Ünnepek és vasárnapok alatt a szolgálat dominál, de hosszú hétvégéken próbálunk több időt tölteni a gyerekekkel.

G.-B. M.: A családi élet és a szolgálat között nem könnyű a balansz, de igyekszünk mindkettőre odafigyelni. Ez egy folyamat, amelyben látjuk, hogy hiába igyekszünk, sokszor elbukunk, és együtt tapasztaljuk meg, hogy bűnbocsánatból élünk mindannyian. Értékeket szeretnénk átadni gyermekeinknek, miközben – reménység szerint – példát mutatunk nekik arról, hogyan lehet a kihívások között is megmaradni hitben és szeretetben.

– Önök szerint mi teszi tartóssá és harmonikussá a házasságot?

„Ha mindketten ugyanarra az „alaphangra” vagyunk hangolva, az harmóniát eredményez.”

G. P.: Úgy gondolom, hogy a jó házasság alapja nem az egymásra hangolódásban rejlik, hanem abban, hogy mindketten Istenre, az evangéliumra hangoljuk magunkat. Ez olyan, mint a zenében: a hangszerek nem egymáshoz, hanem a hangvillához igazodnak. Ha mindketten ugyanarra az „alaphangra” vagyunk hangolva, az harmóniát eredményez. Természetesen időnként elhangolódunk, de mindig van lehetőség finomhangolásra. A mi kapcsolatunk kezdetén sokan furcsállották, hogy mennyire különbözőek vagyunk, és kérdéses volt, hogy mi tart össze minket. Mégis úgy érzem, hogy éppen a különbözőségünk miatt tudunk jól működni együtt. Két különböző hangszer, ha ugyanahhoz a forráshoz igazodik, csodás harmóniát tud létrehozni.

G.-B. M.: Számomra a jó házasság egyik titka az, hogy mindkét fél ki tud bontakozni, és önmaga lehet. Nem az a cél, hogy egymásra erőltessük az elképzeléseinket, hanem hogy támogassuk egymást abban, hogy olyanok lehessünk, amilyennek Isten szeretne látni minket. Ez számomra is egy tanulási folyamat volt. Lassan értettem meg, hogy nem Péternek kell megváltoznia az én elképzeléseim szerint, ahogy nekem sem kell másnak lennem, mint aki vagyok. A közös imádság és az Isten vezetésébe vetett bizalom sokat segített. A házasságunkban a legnagyobb kihívások között is az az erőforrás, hogy Isten akaratát keressük: hogyan tudunk az ő szándékai szerint kibontakozni, és hogyan tudjuk ebben támogatni egymást.

Szöveg: Galambos Ádám, fotó: Magyarai Márton

A különbözőség öröme – beszélgetés a Szabó-házaspárral

Gyülekezetünk házasköre havonta egyszer vasárnap délután tartja alkalmát. 2025. március 2-án rendhagyó eseményre került sor, gyülekezetünk lelkészpárja beszélgetett a Szabó-házaspárral, dr. Szabó Lajos és dr. Szabóné Mátrai Marianna lelkészekkel.

A vendégek bemutatkozásából kiderült, hogy nem csak lelkészeink számára ismerősek teológiai tanulmányaik idejéből: Lajos több kötetet szerkesztett a Luther Kiadónál, míg Marianna a gyermek- és ifjúsági kiadványokat, többek közt az evangélikus hittankönyveket lektorálta, illetve az *Evangélikus Élet* Vasárnapi ige rovatának szerkesztője. Házasságuk majd' ötven éve során több szolgálati helyen megfordultak. Megismerkedésük az evangélikus teológián történt, majd esküvőjük után egy év távkapcsolat következett, amikor csak hétvégeente találkozhattak: Marianna gyakorló segédlelkész volt Pécsen, míg Lajos az egyetem előtti sorkatonai szolgálat miatt még Pesten tanult.

Hét pécsi év után 1983-ban, két gyermekükkel kerültek Zuglóba, ahol gyülekezeti problémák miatt a parókiára nem tudtak beköltözni. Így a Bosnyák téri kollégiumban előbb egy, majd két szobában lakott a család. Mind a lakhatás, mind a gyülekezet helyzete próbára tette őket, de közben többször megtapasztalták Isten csodáit. A folyamatosan gyarapodó zuglói gyülekezet mellett egyre több feladatuk lett a teológián is, így egy idő után választásra kényszerültek. Lajos a gyakorlati teológia tanszék vezetője, majd több cikluson keresztül az egyetem rektora lett; míg Marianna az akkor kialakításra kerülő hatodév, valamint a valláspedagógiai tárgyak oktatásába kapcsolódott be. Aktív éveik után nyugdíjasként már több időt tudnak unokáikkal tölteni.

Miután a hallgatóság is megismerhette a vendégek életútját, további életteli történetekkel meséltek házassági tapasztalataikról, ezekből emelik ki pár gondolatot.

Egy házasságban mind az értelem, mind az érzelem nagyon fontosak. Néha az egyik, néha a másik kerül előtérbe, de mindkettőre szükség van. Nem mindegy, hogy mikor melyik kerül előtérbe, melyikre van szükség. Lajos például a katonaság után került a teológiára, ahol kissé szabaddabb életet élt – miközben Marianna megfontoltsága és finom figyelmeztetése nagy érzelmeket váltottak ki belőle. Ez a különbözőség a mai napig nagyon jellemző rájuk. Az évek során kiderült, hogy bár alapszinten nagyon eltérőek, de ahogy jön a terhelés, egyre jobban összecsiszolódnak és egymásra hangolódva kiegészítik egymást. A temperamentumunk és különbözőségeink sosem múlnak el, csak az ember egy idő után hozzászokik, és nem várja el a másiktól a változást – sőt idővel rájövünk, hogy a másik eltérő tulajdonságainak mi a haszna, így érdemes kibírni a különbözőségeinket.

A házasságban nagyon megerősítő tud lenni, hogy van egy olyan közeg, ahol lehet hibázni, nem kell tökéletesnek lenni, mégis elfogadnak. A különbözőségek hangsúlyozása helyett sokkal többet ad a kapcsolatnak, ha eltérő tulajdonságaimmal segítem a másikat.

A házasság első évtizede mindig nagy küzdelem, amit nem lehet megspórolni, de nem mindegy, hogyan történik ez a küzdelem. Érdemes ebben türelmesnek lenni, felfedezni a másik különbözőségeinek előnyeit. Az idővel ezek az eltérések nem tűnnek el, több évtized után is ugyanazok a menetredek fordulnak elő, ugyanazokkal a dolgokkal idegesít fel a másik. Az viszont változik és változhat, hogy ezeket hogyan éljük meg, hogyan reagálunk rá. Marianna elég hirtelen személyiség, gyorsan dönt, míg Lajos inkább mérlegel és végiggondol. Mindkét tulajdonságból születtek rossz döntések a házasságukban, egyik sem jó vagy rossz, de a legboldogabbak akkor voltak, amikor mindkettőt felhasználták.

A házassághoz rengeteg energia kell, így fontos a pihenés és a feltöltődés idejét megadni. Legyen közös pihenésünk, ami mind a két félnek tényleg pihenés – figyelni kell, hogy ennek legyen helye és ideje az életünkben.

„Nagyon fontos szűrni azt is, hogy mit engedek közel magamhoz, mit engedek be az életembe.”

Nagyon fontos szűrni azt is, hogy mit engedek közel magamhoz, mit engedek be az életembe. Manapság rengeteg inger ér minket, de ezt tudatosan válogatni kell. El kell döntenie, hogy mi az, ami épít, és mi az, ami csak rabolja az időnket.

Meglátásuk szerint a mostani fiataloknak sokkal több munkája, feladata van, többet kell dolgozniuk, így a közös idő megteremtése is nehezebb. Emiatt sokkal fáradtabbak, így különösen fontos az ingerek szűrése a pihenés kijelölt ideje.

A végén lelkészeink diákeveiből is hallhattunk pár eseményt, majd a résztvevőkkel történő kötetlen beszélgetés zárta le az találkozót.

Kristóf Ibolya

Baba-mama kör ajánló

Sopronban nőttem fel, ahol az evangélikus közösség igen összetartó volt. Az ottani életnek szerves része volt az istentisztelet, a hittantáborok és a rengeteg gyülekezeti alkalom, illetve a Líceum (Berzsenyi Dániel Evangélikus Gimnázium) által szervezett egyházi események.

Később, Pestre költözésem után ennek ellenére nem lettem egy gyülekezetnek sem tagja, de tudtam, hogy fontos számomra, hogy valamilyen formában a jövőben újra a közösség része lehessen. Az esküvőnk előtt ismertük meg Grendorf Pétert. Bár a COVID miatt nem sok személyes találkozásra nyílt lehetőség, a bizalom olyan gyorsan kialakult, hogy később őt kértük meg Johanna megkeresztelésére is. Akkor ismertem meg Melindát és hallottam először a baba-mama köréről. Nagyon tetszett a tematika és maga az ötlet, hogy más édesanyákkal is megismerkedhetek, akik hasonló élethelyzetben vannak és a vallás is összeköt minket.

„Nekem nagyon sok segítséget nyújt abban, hogy miként ismertessem meg Johannát Jézussal és az ő tanításával.”

Rendszeres résztvevői vagyunk már másfél éve az alkalmaknak kislányommal, Johannával. Nagyon sokat kaptam Melindától, aki rengeteget és szívvel készült minden alkalomra, sokszor ajánlott könyveket az aktuális témában mind nekem, mind Johannának. Maga is szívesen adta kölcsön a rendelkezésére álló könyveket és teljes nyitottsággal állt hozzá olyan témához is, amit mi, résztvevők tartottunk fontosnak. Nekem nagyon sok segítséget nyújt abban, hogy miként ismertessem meg Johannát Jézussal és az ő tanításával. Sok téma kapcsán érdekes volt mások véleményét is meghallgatni. Mindenkinek meleg szívvel ajánlom az alkalmat, ahol nem csak a gyerekek érzik minden alkalommal remekül magukat, hanem mi Anyukák is elmélyülhetünk a lelki dolgokban, amire ebben az időszakban nem mindig nyílik lehetőség ennyire koncentrált formában. Nagyon hálás vagyok ezért a közösségért, hogy részt vehetünk két hetente az igazán inspiráló alkalmakon.

Mátrai Andrea

Fészkelődésből reménység

Istentiszteleten néha próbálom magam egy olyan ember helyébe képzelni, aki életében akkor jár először ilyen alkalmon. Olyan valakiébe, aki nyitott a spiritualitásra, aki kíváncsi arra, hogy mi zajlik egy ilyen eseményen, aki talán érez magában valami hiányt, s ennek kitöltésére esélyt ad valamelyik felekezetnek, annak a lelkészének, plébánosának, gyülekezetének.

Amikor erre a néhány percre egy istentiszteleti „elsőbálozó” szerepében vagyok, azt is elképzelem, hogy legnagyobb eséllyel az alkalomnak melyik részénél szisszennék fel magamban, mi lenne az, ami nem tetszene, ami a „minek is jöttem én ide?” érzést keltené bennem – ez pedig a bűnösségem említése.

„...elszántam magam,
hogy átlépjem egy templom
küszöbét, idegenül
mozogva leülök valahol
hátról, aztán jön ez a
„bűnös vagy” dolog.”

Hallottam róla, hogy Isten jó, hiszen úgy is nevezik, hogy a Jóisten, aztán ott van a fia, Jézus, aki annyi jót tett az emberekkel. Mindezekkel a szellemi-lelki tarsolyomban elszántam magam, hogy átlépjem egy templom küszöbét, idegenül mozogva leülök valahol hátról, aztán jön ez a „bűnös vagy” dolog. Én bűnös? Már hogyan lennék az, hiszen az erkölcsi bizonyítványom makulátlan, még tilosban sem parkoltam soha. És akkor hallom, ahogyan a lelkész megkérdezi a gyülekezet tagjaitól: „Vallod-e magadat bűnösnek és ezért kárhozatra méltónak?” Erre az emberek egyenként, de együtt válaszolják: „Vallom” – hogy aztán nem sokkal később azt mondják, nem méltók a kegyelemre, de méltók az ítéletre.

Azért nem esett nehezemre ebbe a helyzetbe képzelni magamat, mert az igazság az, hogy már hitre jutott, de még kezdő templomba járóként magam is kényelmetlenül fészkelődtem a padban, amikor a bűn, az én bűnösségem, a mindannyiunk bűnössége hangzott a szószékről, vagy köszönt vissza a liturgiában. Feltöltődni, lelkileg erősödni akartam, nem pedig a bűneimmel foglalkozva feszengeni.

Azért nem esett nehezemre ebbe a helyzetbe képzelni magamat, mert az igazság az, hogy már hitre jutott, de még kezdő templomba járóként magam is kényelmetlenül fészkelődtem a padban, amikor a bűn, az én bűnösségem, a mindannyiunk bűnössége hangzott a szószékről, vagy köszönt vissza a liturgiában. Feltöltődni, lelkileg erősödni akartam, nem pedig a bűneimmel foglalkozva feszengeni.

Pedig – és ez számomra a világ egyik legerősebb pedigje – Isten éppen a bűneimmel akar foglalkozni, de nem azért, hogy folyamatosan a fejemre olvassa őket, hanem azért, hogy a Fiában, Jézus Krisztusban kimutatott feltétlen szeretetével kimentsen engem a bűn mélységéből. Ez nem egyszeri alkalom, nem egy soha vissza nem térő akciós üzleti ajánlat: minden egyes nap élhetek vele, hogy aztán egyre szabadabban élhessek őáltala.

Régebben, amikor még küzdöttem magamban a bűnösségem elfogadásával, annak teológiai, Istenhez fűződő értelmének befogadásával, félve, magamat a lelki komfortomon kívül érezve énekeltem a liturgiában (EÉ 423):

*Én Istenem, én bűnös ember,
Itt állok szent színed előtt.
Bűneim árja, mint a tenger,
Hullámaival elfödött.
Én Istenem, én Istenem,
Könyörülj árva lelkemen.*

A dallamát sem szerettem, éreztem, hogy túl akarok rajta lenni. Most, évekkel később, az Isten tiszteletének közösségben való megélésének örömeivel már egészen máshogy érzek ennél az éneknél, mert tudom, hogy az elválaszthatatlan attól, amikor utána a kegyelemhirdetéshez szólok meg a csodálatos, tényleg lelket felemelő dallam, és a gyülekezettel együtt énekelhetem (EÉ 57):

*Áldjad, én lelkem, a dicsőség örök Királyát!
Őnéki mennyei karokkal együtt zengj hálát!
Zúgó harang,
Ének és orgonahang,
Mind az ő szent nevét áldják!*

Így vált számomra a templompadban való fészkelődésből öröm, a feszengésből folyton megújuló reménység, amely nemcsak az enyém, hanem mindenkié, aki zörget az Isten országának kapuján.

Balczó Mátyás írása megjelent az Evangélikus Életben.

Könyvajánló Jörg Zink: Feltámadás. Útban a fény felé

A neves keresztény író könyve a feltámadás titkát kívánja közelebb hozni mindenkihez.

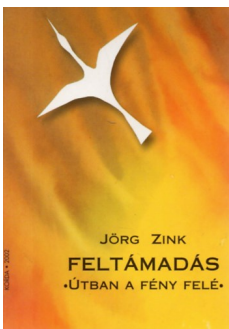
Gondolatai, érzései szubjektívek, nem is mindig találkoznak az egyházak hivatalos dogmatikájával, teológiai tételeivel. „A hidat a kettő között nekünk kell megépíteni” – vallja a szerkesztő, dr. Szathmári Sándor. A szerző pedig így vélekedik: „Nem tudok semmit. (...) Várok valamire. Örökkévalóság? Fény? Feltámadás? Mit jelentenek ezek a szavak? Bebizonyítani csak egy »gyűszűnyit« tudunk a rejtélyből. Csak akkor tudunk erre felelni, ha ideiglenes földi létünk véget ér. Sok-sok kérdés fogalmazódik meg az emberben: Felébredünk-e halálunk után? Milyen formában jelenünk meg?

Ha nagyon érthető válaszokat akarunk adni, akkor eltávolodunk az igazi feltámadástól. Mindennek az alapja a hitünk. (...) Megpróbálom felmutatni, hogy mit mond erről a keresztény hit alapokmánya, a Biblia, és hogyan képelem el a saját feltámadásomat.(...) Nekünk magunknak kell a dolgot megérteni, és amögött állni, amit hiszünk."

Jörg Zink ennek érdekében először azt veszi szemügyre, hogy mit mond a Biblia a feltámadásról. Mint ismeretes, már az Ószövetség is említést tesz róla, de a feltámadásról szóló hírt Pál apostol közölte elsőként (1Kor 15,1–8).

„Mi itt, a Földön négy dimenziót ismerünk, a többbit el sem tudjuk képzelni.” Ezt követően szót ejt a „halálközeli” tapasztalatokról is a klinikai halálból visszatérők – köztük saját leánya – „beszámolói” alapján. Misztikus jelenségek, látomások, „halálközeli” élmények – nehéz ezeket egzakt módon elhatárolni egymástól. A visszatértek tapasztalatai szerint „fény ragyog a meghalás fölött, amelynek sokan örülnek”. Mi itt, a Földön négy dimenziót ismerünk, a többbit el sem tudjuk képzelni. Ha meghalunk, akkor lehet, hogy több dimenziót is megismerünk, a világnak „egy nagyobb területére megyünk be”, de adjunk hálat, hogy élhattünk e csodálatos négydimenziós világban.

Az „e világ” és a „túlvilág” fogalmának kifejtése során az író így foglalja össze a számára lényeges célokat: „Én keresem ennek a világnak és a nagyobb világnak az egy Istenét. (...) Ezt mondom: Istenem, tied az ország és a hatalom és a dicsőség. És tied ez a nagyvilág mindazzal együtt, amit én nem látok és nem értek. De te azt mondod, hogy szemeim egy nap majd megnyílnak.” Jörg Zink a titkokat kutatva számtalan kérdést tesz fel két pont, a Biblia és saját szubjektív meglátásai között.

Egyik fontos dimenzió életünkben az idő. „Az idő erkély az örökkévalóság házán. (...) Az örökkévalóság egy olyan eseménynek az időbeli kerete, amely egy pontból kiindulva egy cél felé halad, amíg azt egy új kezdet, egy új esemény fel nem váltja” – véli a szerző. A kitűnő írás számos irányból közelíti meg a feltámadás kérdését, és a bevezetőben említett híd megépítésére készit bennünket.

A könyvet a Korda Kiadó adta ki 2002-ben, antikvár példányok elérhetőek.

Csaba Piroska

Gazdasági beszámolóink 2024-ről

A gazdasági beszámoló talán a legunalmasabb része a gyülekezeti újságnak. Mégis, érdemes néha számot adni pénzügyeinkről, mert gyülekezetünk egészséges és áldott működését bizonyítja a lelki és fizikai épülés mellett az is, hogy ezek rendben vannak.

Gyülekezetünk, mint gazdaságilag és pénzügyileg is önfenntartó közösség, stabil anyagi háttérrel rendelkezik. Bevételeink nemcsak, hogy fedezik a kiadásainkat, de évről-évre meg is haladják azokat, ez 2024-ben is így volt.

A bevételeket összefoglaló táblázatából látható, hogy a 480.000 Ft-os, az országos egyháztól érkező működési támogatáson kívül a gyülekezet valóban önfenntartó, a gyülekezeti tagoktól érkező befizetések adják a működésének alapját, lehetőségét, amelyet kiegészítenek a kiadott lakások lakbéréi.

BEVÉTELEK	2024 megvalósult	2024-es terv	eltérés	százalék
egyházfenntartói járulék	11 751 000	11 000 000	751 000	107%
perselypénz	3 731 335	3 500 000	231 335	107%
adomány	2 619 000	1 100 000	1 519 000	238%
céladomány	229 000	1 000 000	-771 000	23%
lakbérék	3 225 000	2 400 000	825 000	134%
továbbítandó offertóriumok	350 310	345 000	5 310	102%
offertórium kántorképzőnek	145 100	0	145 100	
működési támogatás	480 000	480 000	0	100%
iratterjesztés	112 500	150 000	-37 500	75%
nyári tábor	593 425	500 000	93 425	119%
egyházi pályázat (orgona)	550 000	650 000	-100 000	85%
kártérítés	254 000	0	254 000	
egyéb bevételek	74 929	220 020	-145 091	34%
összes bevétel	24 115 599	21 345 020	2 770 579	113%

KIADÁSOK	2024 megvalósult	2024-es terv	eltérés	százalék
lelkészek bére (nettó)	8 704 319	8 279 320	424 999	105%
lelkészi nyugdíjjárulék	1 620 750	1 545 745	75 005	105%
egyéb juttatások (kántor)	530 000	620 000	-90 000	85%
ingatlanbiztosítás	105 293	250 000	-144 707	42%
fűtés (gáz)	1 240 105	2 200 000	-959 895	56%
elektromos áram	111 274	350 000	-238 726	32%
közüzemi díjak (szemét, víz, csatorna)	1 544 571	1 150 000	394 571	134%
Zelenka Pál Szolidaritási Alap	1 620 750	1 545 745	75 005	105%
egyházmegyei járulék	60 000	60 000	-	100%
továbbítandó offertóriumok	350 310	345 000	5 310	102%
offertórium kántorképzőnek	145 100	0	145 100	
irodaszer, nyomtatvány	38 475	50 000	-11 525	77%
posta, telefon, internet	429 541	450 000	-20 459	95%
sajtóelőfizetések, könyvtár	156 431	100 000	56 431	156%
iratterjesztés	223 950	150 000	73 950	149%
útiköltség (BKV bérlet)	141 350	227 400	-86 050	62%
eszközök, felszerelések vásárlása	348 310	1 200 000	-851 690	29%
javítás, karbantartás, tatarozás	320 548	1 650 000	-1 329 452	19%
beruházás, felújítás	1 536 590	0	1 536 590	
nyári tábor, gyerekmunka	775 945	700 000	75 945	111%
banki költségek	145 884	100 000	45 884	146%
ifjúsági, zenei pályázat önrésze	35 000	0	35 000	
káreseménnyel kapcsolatos ráfordítások	1 270 000	0	1 270 000	
egyéb kiadások	98 919	130 000	-31 081	76%
összes kiadás	21 553 415	21 103 210	450 205	102%

Az egyházfenntartói járulék, a perselypénz és az adomány többlete ellensúlyozza az elmaradt céladomány gyűjtést. Viszont az új lépcsőkorlátot nagyrészt az erre érkező céladományból tudtuk kifizetni 2025 elején.

Orgonánk karbantartására, részbeni felújítására, hangolására az országos egyháztól kaptunk pályázati támogatást, amely a felmerült költségek 41%-át fedezte. Ezt a kiadást a tervezettől eltérően végül értéknövelő beruházásként számoltuk el és aktiváltuk az orgona értékén. Tavasszal a templomkertben súlyos csőtörés volt, ez nagy kiadásokkal járt, amelyeknek csak kis részét fedezte a kapott kártérítés. Ezzel kapcsolatban jó hír, hogy 2025-re beterveztük a főnyomócső cseréjét, amelyhez a XIII. kerületi önkormányzattól 1.000.000 Forint támogatást pályáztunk és nyertünk.

Nagy öröm, hogy 2024 decemberében a presbitérium döntése alapján jutalmat tudtunk fizetni lelkészeinknek, ez indokolja, hogy a bér és járulék sorok a tervezettnél a 105%-át mutatják.

Az, hogy megfeleljünk a terveknek a bevételi oldalon, nagyban köszönhető annak, hogy nő azok aránya, akik nem ad hoc módon, hanem havi rendszerességgel, a bankszámlára utalják hozzájárulásukat. A kiszámíthatóság a kisebb összegű befizetések esetében is nagy támogatás a gyülekezeti munkához. *2025-re vonatkozóan a presbitérium kéri a testvéreket, hogy ellenőrizzék korábban rögzített utalási megbízásaikat, és ha lehetőségük van rá, az inflációnak megfelelően emeljék fel azok összegét.*

A bevételek fenntarthatóságával kapcsolatban fontos megjegyeznünk, hogy a legnagyobb bevételi tételt jelentő egyházfenntartói járulék döntő hányada viszonylag kevés befizetőtől érkezik, megfelelően jövedelmi helyzetünk eltéréseinek. Csakúgy, mint 2023-ban, az évi 100.000 Ft-nál többet fizetőktől érkezett a teljes egyházfenntartói járulék 80%-a, ugyanakkor fontos és üdvözlendő változás, hogy a korábbi 17-hez képest 26 ilyen testvérünk van. Ehhez még 11,5% jön hozzá, ha figyelembe vesszük az összes évi 50.000 Ft-ot meghaladó hozzájárulást, (további 20 befizetőtől, ami szintén jelentős változás a 2 évvel ezelőtti állapothoz képest). *Köszönjük, hogy a megfogalmazott kéréseink szerint a gyülekezeti tagok befizetései kevésbé egyenlőtlenül oszlanak meg a korábbi állapothoz képest, és köszönjük a legkisebb hozzájárulásokat is, azt, hogy mindenki teherbírásának megfelelően járul hozzá közös kiadásainkhoz.*

Összességében a számokból kitűnik, hogy a gyülekezet ügyeiben való részvételnek és részvállalásnak köszönhetően gyülekezetünk stabil pénzügyi háttérrel néz 2025 elé is. Adjunk hálát ezért.

Győri Zsuzsanna felügyelő

ÜNNEPI ISTENTISZTELETEINK

HELYSZÍN: FASORI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
ÁPRILIS 17. NAGYCŠÜTÖRTÖK
du. 6 óra: sorozatzáró istentisztelet

A TÖBBI ALKALOM A MI TEMPLOMUNKBAN LESZ:

ÁPRILIS 18. NAGYPÉNTEK
de. 10 óra: úrvacsorás istentisztelet
du. 6 óra: passióolvasás

ÁPRILIS 20. HÚSVÉTVASÁRNAP
de. 10 óra: úrvacsorás istentisztelet

ÁPRILIS 21. HÚSVÉTHÉTFŐ
de. 10 óra: istentisztelet

Április 20-án, húsvéti gyerekbarát istentiszteletünkön
a gyermekek számára két korosztályban készülünk
ünnepi alkalommal a templomkertben
(rossz idő esetén az alagsori nagyteremben).

HÉTKÖZI ALKALMAINK

Magvetés Bibliakör – Szerdánként 18 órától
Baba-mama kör – Kéthetente hétfőnként 10 órától
Asszonykör – Kéthetente csütörtökön 20 órától online
Bibliáóra – Csütörtökön 10 órától

VASÁRNAPI ALKALMAINK

Énekkar 9 órától
Gyermekbibliakör az istentisztelettel párhuzamosan
Ifjúsági óra kéthetente 17 órától
Imakör változó időpontban
Házaspáros kör hónap első vasárnapján 17 órától

Istentisztelet

Minden vasárnap 10 órakor a templomban, egyéb egyházi ünnepeken aktuális kiírás szerint.

Lelkészi hivatal

Állandó időpontban tartott **fogadóórát** – az iskolai órarendben tartott hittanórák miatt – **nem tudunk tartani.**

Keresztelő, esküvő, temetési szolgálat kérése kizárólag telefonos egyeztetés alapján lehetséges (+36-20-775-3964-es mobilszámon).

Lelkipásztori beszélgetésre szintén csak előzetesen egyeztetett időpontban van lehetőség!

Hittanoktatás

A kerület **általános iskoláiban** tartunk az órarendbe beépítve.

Körlevelünk évente három alkalommal jelenik meg.

Készült: a Bookpress Kft. nyomdájában.

A szerkesztőbizottság tagjai: Balczó Mátyás, Grendorf Péter, Grendorf-Balogh Melinda, Győri Zsuzsanna, Káldyné Forgó Brigitta, Lencsés Ákos, Macher Tünde

Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

1134 Budapest, Kassák Lajos u. 22.

<http://angyalfold.lutheran.hu>, angyalfold@lutheran.hu

Bankszámlaszám: 11713005-20456104

Grendorf Péter lelkész: +3620-775-3964, peter.grendorf@gmail.com

Grendorf-Balogh Melinda másodlelkész: +3620-770-3122,
melinda.grendorf@gmail.com

Kertész-Horváth Attila kántor
Márvány Miklós helyettes kántor